

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 266. An omnes Monachi excusentur à jejuniis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

- 1347 §. 3. *Sanch.* dub. 13. cum aliis viris doctis dicit eos, qui frequenter concionantur, excusari à jejunio pridie & die concionis, quia hoc videtur requisitum pro robore necessario ad diu concionandum; idem tenet *Diana* p. 10. t. 11. R. 32., nec videtur dissentire *Castrop.* t. 30. d. 3. p. 2. §. 5. n. 11., licet id neget *Tamb.* n. 26., & saltem non videtur licere pridie cœnare, si alterâ die prius post meridiem dicet, quia vires per sequens prandium sufficienter reficientur. Idem *Sanch. Castrop.* & alii viri docti dicunt Magistros Grammaticæ apud nos, qui quotidie 4 horis docent, non teneri jejunare, plus quam tribus diebus de septimana, licet dicant se esse robustos; quod si aliquis eorum fuerit debilior, minus aut nihil tenebitur; estque, inquit *Sanch.*, causa sufficientissima, ut cum illis omnibus dispensent Superiores.
- 1348 §. 4. Si quis jejunans plus vexetur tentationibus carnis quam non jejunans, non ideo excusatur à jejunio, per se loquendo, uti rectè *Bonac.* n. 15., tum quia aliter vinci possunt tentationes, tum quia non tam nascuntur ab inedia quam à phantasia inde apprehendente causam, aut fortè etiam à dæmone volente per hoc deterrere à jejunio.
- 1349 Q. 266. *An omnes Monachi excusentur à jejunio.*
Be. 1. Caram. in Th. fundam. tom. 1. fol. 537. proponit & petit sibi solvi hanc rationem dubitandi: Musici à jejunio excusantur, sed omnes Monachi sunt Musici, ergo omnes Monachi excusantur à jejunio. *Majorem* docent *7. Sanch.* d. 44. n. 18. *Diana* p. 1. t. 9. R. 1. *Tamb.* n. 26. *Minor* etiam est vera, nam æquè canunt ad notas, & quidem

quidem longè laboriosius. R. 2. cum Steph. n. 137. dist. maj., musici à jejunio excusantur, si per jejunium corrumpent voces, vel redderentur inhabiles ad canendum, c, tum enim paterentur grave incommodum, cum vivant ex voce grata; hoc tamen rarò aut nunquam causabitur à jejunio; nec aliud volunt AA citati: unde si horum neutrum fit, n. excusari, neutrum autem est in Monachis, maximè cum non ita curent vocem, sed fractâ voce canentes æquè satisfaciant choro.

Q. 267. Quomodo urbanitas excuset. R. Si quis 1350
rogatus ab amico, ne videatur inurbanus, sumat non ultra duas uncias, dicunt, præter citatos à Busenb., Vidald., Lez. alique septem apud Steph. t. 1. d. 5. n. 111. quòd nullo modo peccet, quia sumit, non tam ex intentione comedendi, quàm urbanitatis & amicitiae causâ, cui servire pertinet ad specialem virtutem: Sed contradicit Castrop. §. 2. n. 5., quia petitio amici est iniqua, utpote opposita præcepto Ecclesiae. Putant quidem Nav. alique apud Dianam in Comp. v. Jejunium, n. 51. aliquem die jejunii dispensatum, posse alium ad cœnam invitare, ut secum comedat, quem scit nihilominus cœnaturum alibi, eò quòd talis invitatio censeatur conditionata, si vis, quia vis comedere; nec fit causa efficax peccati, quod jam in animo conceptum erat, sed probabiliùs contradicunt Diana alique cum Less. l. 4. c. 2. n. 21., quia nemo potest invitare ad id, quod sine peccato præstari non potest: de quo plura diximus l. 2. à n. 255. & speciatim n. 256.

Q. 268. Quid faciendum sit cum illis, qui præ- 1351
ten-